

Tine Høeg
Tour de chambre

Iš danų kalbos vertė Ieva Toleikytė

R A R A

Vilnius, 2024

Gaunu kvietimą į atminimo vakarą birželio 29 d. Gėlėje

vis dėl to ar vis dėlto?

sori, žinau kad rašai

daugiau netrukd

atvarysi rytoj?

Bertramas tavęs pasiilgo

ei o ne šendien tavo pasimatymas?

Tavo vaikinai tikras suskis kad vėluoja

du seni vyrai lošia biliardą,
vienas atsistojo priešais mane

eee sakau

kad jis ne mano vaikinai

sėdžiu ant aukšto suolo prie sienos,
paėmiau du alaus ir baigiu išgerti saviškį

tai suskis ir kvailys. Į sveikatą

į sveikatą sakau

jis nesijudina

tu velniškai daili,

šypsosi

vidury jo pakaušio styro keista bizytė

nuodėmė versti laukti tokią dailią damutę

aš irgi nusišypsau

nervina kad kojom nesiekiu grindų

Jornai, surinka tas kitas,

tavo eilė!

jie bando padaryti man įspūdį,
matuoja atstumus, įnirtingai kreiduoja lazdas

per kolonėles skamba Wrecking Ball

o kampe prie stalo sėdi paaugliai
gal iš internatinės mokyklos, lošia kauliukais
ir dainuoja drauge. Virš baro kabo kalėdinės girliandos

dabar balandžio galas,
man ką tik suėjo trisdešimt treji

trečia jaunystės fazė

kažkur taip skaičiau

baigiu butelį ir galvoju
ar neišgėrus ir antro

tada apsireiškia jis

su per stora striuke, delnai sausi

susipažinom per tinderį,
jis kuria dokumentinį kiną

geriau šešėlis nei saulė, geriau Burroughsas
nei Virėjų kovos ir aš skaitęs daugiau knygų
nei daugelis buvo parašyta jo profily

kažkoks siaubas

bet radau nuotrauką kurioje
jis truputį žvairuoja viena akim

jaunuoli,

prisistato Jornas besdamas į jį butelio kakleliu

ir man linksma

nes dokumentinio kino režisieriui
kem trys, jis išsiskyręs ir turi du vaikus

tu siaubingai neišauklėtas

dokumentinio kino režisierius atrodo sutrikęs

nuodėmė versti laukti tokį gardų kąsnelį

aš nusijuokiu garsiai ir neatpažįstamai
staiga pasijuntu, tarsi man būtų neįmanoma
atsispirti

prisirpusi ir sultinga

nušoku nuo suolo
ir noriu viską pagarsinti,
muziką, savo jausmus, noriu jį pabučiuoti,
nusipirkti daug šotų, priversti kažką sušvisti

bet paskui

po ilgo vangaus pokalbio,

aš vis klausinėju

o kai pati imu pasakoti jo žvilgsnis nuklysta
ir jis įsižiūri kažkur už manęs
todėl man norisi nususukti ir suprasti
kas ten tokio ypatingo,

galop jis užkelia koją ant kojos ir pažvelgia į mane

o kaip dėl vaikų?

aš gurkšteliu jo nupirkto alaus

čia kvietinis

nemėgstu kvietinio alaus
jis salsvas ir rūgtelejęs

ką turi omeny?

nu ar esi apie tai pagalvojus?

aš išgeriu dar

norėtum vaikų?

taip

tie mokiniai klykia iš juoko, kažkas pasakė

kažką juokingo, biliardo žaidėjai išėjo namo
barmenas junginėja šviesą

nors gal ne

paskutiniai gėrimai!

aš pasislenku atgal

galbūt

gerai sako jis semdamas riešutus
tiesiog turiu būti tau atviras

man jau užtenka vaikų,

jis susimeta visus į burną

tiesiog taip kortos sukrito

jis vis kramto ir kramto

kad negalėsiu

su tavim turėti vaikų

Aš rašytoja

rašau savo antrą knygą
romaną apie lenkų skulptorių Lisandrą Milo

sėdžiu prie kompo su ausų kamštukais,
kaimynų bute daro kapitalinį remontą

Milo dirbo cemento fabrike

Bydgoszcz mieste 7 deš.

vieną dieną prapuolė, buvo dvidešimt trejų
ir dideliam rūsy žmonės rado virš šimto
cementinių biustų, kuriuos jis paslapčia sukūrė,
jie vaizdavo dalį fabriko darbuotojų

po poros metų Milo pasirodė Varšuvoj

nepaprastai išgarsėjo
tada vėl dingo
dabar jau visiems laikams

Bydgoszcz

vargė kaip tai ištarti?

pamasąuoju smilkinius

statybininkai dirba jau tris savaites,
lipdami laiptais dunksi savo apsauginiais

darbo batais nuo ankstauro ryto

Sweet Dreams Are Made of This

ir visu garsu leidžia radiją, šiandien jie gręžia

aš vartau Lisandro skulptūrų nuotraukas

jos šiurpulingai gražios

atsitiktinai pamačiau jas KW institute Berlyne praeitą žiemą
ir likau pakerėtas. Veidai grubūs, supaprastinti

bet drauge neperprantami

jie turi sielą

galėčiau amžinai žiūrėti

gyvi žmonės iš cemento

jie žvelgia į mane ne mažiau nei aš į juos

giliai įkvepiu,

statybininkai ima gręžti stipriau

kava mano puodelyje truputį virpa

Beveik kasdien einu pas Mai

papasakok daugiau apie tą pasimatymą prašo ji

mes žiūrim ant sofos Kiaulytę Pepą, Bertramas sėdi per vidurį
ji gyvena viena su juo

butas kvėpia skalbinių minkštikliu

namuose jovalas

kodėl blogai sekėsi, ar jis buvo šlykštus?

nea

tai kas tada?

nekenčiu pasimatymų,
širdis sušąla į ledą, beje įkišau
į šaldiklį indelį Bolonijos padažo

tu auksas, sako Mai, ar bučiavotės?

ne

pisotės?

ne baik tu

oi kaip neįdomiai, ji ieško telefono,
kiek valandų? nori kartu pavalgyti?

šiai jau eisiu sakau

turiu varyti namo rašyt kol ramu

apie tą betono menininką?

ten cementas sakau

kada baigsi?

nežinau. Negreit

Mai, koks užknisantis klausimas

surengsim didžiulį vakarėlį!

ji judina Bertramo rankas lyg tas šoktu,
jis neatplėšia akių nuo ekrano

o šį vakarą valgysim pica,

ji pabučiuoja jo plaukus

nes tavo mama tinginė, moki pasakyt pica?

aš per mažai su juo kalbu sako ji,
reikėtų kalbėt visą laiką

tiesiog be paliovos

kad jis turėtų turtingą žodyną

ir dainuoti su judesiais kad lavintų ritmo pojūtį

jam net nėra dvejų sakau,
kalbės kai pats norės

ir mes jam žiauriai daug skaitom

tu skaitai sako ji

Bertramas uždeda man ant šlaunies putlią rankutę

Asta jau eis namo sako Mai,

moki pasakyt Asta?

Asta?

sutinku Hanibalą iš savo seno bendriko
Holmblado gatvės gale

obana sako jis

blemba kaip seniai nesimatėm,
tu čia dabar gyveni?

jo spuogai išnyko, šiaip nepasikeitęs

ai velnias, ir sveikinu,

paplekšnoja per petį. Su knyga!
mačiau tave visuose laikraščiuose, nenutuokiau
kad rašai, ar ir tada rašei?

ką žinau ir parodau pirštu

ką neši?

čia tik sauskelnių konteineris,

jis pasikaso galvą po kepure

blemba būsiu tėvas

rugsėjo mėnesį, kreizi

stiklo pluošto danga

plieno sijos ir ugniai atspari izoliacija

jis kalba ilgai ir užsidegęs, jo mergina
akušerė tad žvaigždės kaip ir žadėjo, jie visai
neseniai išgriovė sieną, tai tikras menas

o kas pas tave naujo šiam fronte?

nelabai kas

bet aš visai patenkinta

nevaikštau apsėsta šios minties

aišku sako jis

turbūt tavo gyvenime daug kitų puikių dalykų,
ai beje ateisi į Gėlę?

deja negalėsiu

gaila. O Mai?

man rodos ji irgi turi reikalų sakau

a

ką gi,

jis pakelia krepšį ir nusišypso

man jau irgi metas namo su šituo

Pjeras 41 m., mokytojas
įsitaisęs ant vienračio

Karlas Kristianas 39 m., mėsininkas
stovi apsikabinęs mamą

Siorenas 37 m., hedonistas konsultantas

visą vakarą svaipinau,
turėčiau rašyti romaną

bet negaliu liautis

Sebastianas 42 m., turi įmonę
ant kranto demonstruoja šoninę lentą

Lesė 36 m., išdykęs sportininkų masažistas

Marko 44 m., optikas. Jokio analinio

*no anal, keine Anal, pas d'anal
geen anale, sem anal, brez anal*

sviedžiu telefoną, man kelia šleikštulį

visa žmonija

vėl pakeliu telefoną ir ištrinu tinderį

noriu verkt
arba ką nors išbarti

bet nežinau ką